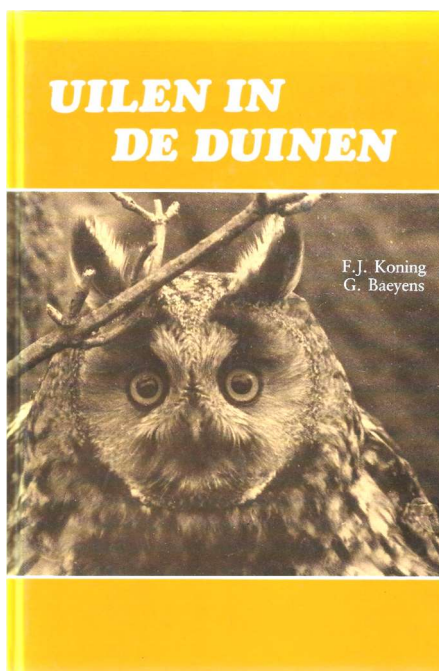

Zo de oudjes zongen....7

Willem Baalbergen

In het kader van leuke oude vogelboekjes hoort **UILEN IN DE DUINEN** zeker thuis. Niet omdat het zo oud is, het kwam in 1990 uit, wel vanwege het kleine, dunne formaat. Op 119 bladzijden zagen de auteurs kans om veel informatie over deze duinvogels te verzamelen. Eerst iets over de auteurs. Gert Bayens leerden we kennen als een wat flamboyante medewerkster van de Amsterdamse waterleidingduinen. Een vrouw met veel kennis, ze promoveerde op eksters. Misschien is haar medeauteur, Fred Konings, wel wat tegenovergesteld. Al generaties lang sjouwt hij met een ladder langs de uilenkasten in onze omgeving. Samen hebben ze er een leuk boekje van gemaakt. Uitgegeven door de KNNV in samenwerking met de Gemeentewaterleidingen van Amsterdam. In het boekje besteedt zij aandacht aan tal van zaken die met de uilen te maken hebben. Belangrijk daarbij zijn de braakballen, de resten van de prooien die door de uil worden geproduceerd. Het inkijken van het boekje doet me weer

denken aan lang, lang geleden. Dat ik met Jaap Vink en anderen in de zuid-duinen naar uilennesten zocht. Daar waren ooit fraaie dennenbossen waar de uilen in broedden. Van geheel andere orde was het verhaal dat Dirk Barhoorn me eens vertelde. Tijdens een wandeling door de noord-duinen hoorde hij in een bosje allerlei vreemde geluiden. Na wat zoeken vond hij een nest met jonge uilen die de geluiden produceerden. Ze 'skreeuwden' volgens hem als jonge biggen. Wat de braakballen betreft, het uitpluizen op zoek naar muizenbotjes was lang een bezigheid van de jeugdclub van onze vereniging, onder leiding van Dirk Passchier. Dirk kon met zo'n groepje lezen en schrijven. Een enkele keer, bijvoorbeeld als hij met vakantie was, vroeg hij mij om het over te nemen. Dat was meestal geen succes, binnen no time werd het een beestenboel. Nog even over het boekje, aardige foto's en

een mooie tekst, maar de het leuks van het boekje vind ik de tekeningen, voor en achterin. Als ik het wel heb van de hand van Gert Bayens. Dat bewijst maar weer dat zij naast haar kantoorwerk ook veel in het veld kwam.

